

अनुयात्रिका (von अनुयात्र oder ०त्रा) m. pl. *Gefolge* Çāk. 30, 9. अनुयात्रा प्रवेक्षणमेवामित्यनुयात्रिका: Sch. zu Çāk. 18, 22.

अनुयान (von या mit अनु) n. *das Nachgehen, Folgen*, mit dem gen. des obj.: तवानुयाने R. 2, 103, 10. componirt mit dem subj.: भरतस्यानुयानम् 2, 83. (in der Unterschr.), mit dem Endzweck: वनवासानुयानाय मामनुज्ञानुमर्हसि 2, 52, 44.

अनुयायिता (von अनुयायिन्) f. *das Nachgehen*; übertr.: साधूनां चानुयायिता R. 2, 90, 20.

अनुयायिन् (von या mit अनु) adj. *nachgehend, folgend* und subst. *Begleiter* P. 3, 2, 78, Sch. पौरा ये चानुयायिनः Viçv. 8, 11. तयामात्यान् — दैदा — भरतयानुयायिनः R. 2, 70, 21. 5, 28, 12. Pañkat. 214, 14. अनुयायिवर्गः *das Gefolge* Ragh. 2, 4. Mit dem gen. des obj.: सा सेना भरतस्यानुयायिनी R. 2, 83, 21. 113, 20. 3, 61, 23. Pañkat. 9, 20. Ragh. 2, 49. mit dem obj. componirt R. 6, 9, 28. मुख्यानुयायिन् *dem Besten nachfolgend, nachstrebend* AK. 3, 4, 101. H. an. 4, 146. Med. dh. 41.

अनुयुक्त part. praet. pass. von युञ्ज् mit अनु; davon अनुयुक्तिन् = अनुयुक्तमनेन, mit dem loc. gaṇa इष्टादि.

अनुयुगम् (von 1. अनु + युग) adv. *je nach dem Weltalter* M. 1, 84.

अनुयूप (1. अनु + यूप) gaṇa परिमुखादि.

अनुयाक्तर (nom. ag. von युञ्ज् mit अनु) *Befrager, Examiner, Lehrer* P. 8, 2, 94, Sch. bezahlter Lehrer (भृतकाध्यापक) MBu. im ÇKDr.

अनुयोग (von युञ्ज् mit अनु) m. *Frage* AK. 1, 1, 5, 10. H. 263, Sch. निगृह्यानुयोगे P. 8, 2, 94. Durch अनुयोगकत् wird H. 78. आचार्य erklärt.

अनुयोजन (wie eben) n. *Frage* H. 263.

अनुयोज्य (wie eben) adj. a) *anzuweisen, zu Jmde Befehlen stehend*: उभा-यामपि वासवानुयोष्यो इष्यतः प्रपामति Çāk. 109, 16. — b) *zu befragen*: ममेदमिति यो ज्ञयात्सो अनुयोज्यो यथाविधि M. 8, 31.

अनुरक्त s. रञ्ज् mit अनु.

अनुरक्ति (von रञ्ज् mit अनु) f. *das Zugethansein, Ergebenheit* H. I, 89.

अनुरञ्जु (1. अनु + रञ्जु) adv. *nach der Schnur* K. 13. Ça. 24, 4, 1.

अनुरञ्जक (von रञ्ज् im caus. mit अनु) adj. *sich zugethan machend, für sich gewinnend*: सर्वभूतानुरञ्जकः (रामः) R. Gorr. 2, 1, 20.

अनुरञ्जन (von रञ्ज् mit अनु) n. *Zuneigung, Liebe*: विश्वेषामनुरञ्जनेन जनयत्वानन्दम् Gtr. 1, 46.

अनुरति (von रम् mit अनु) f. *Zuneigung* H. 296.

अनुरथ (1. अनु + रथ) m. N. pr. ein Sohn Kuruvatsa's und Vater Purubotra's VP. 423. — Vgl. 2. अनु 2.

अनुरथ्या (1. अनु + रथ्या) f. *Rand der Strasse* (रथ्या R. 2, 6, 11.): प्रकाशिकरणार्थं च निशागमनशङ्कया । दीपवृत्तास्तथा चक्रानुरथ्यासु सर्वशः ॥ R. 2, 6, 17.

अनुरस (1. अनु + रस) m. *Beigeschmack*: भूमिदं गुरु नातिवातलं भूमितश्चास्यानुरसः Suçr. 1, 224, 13. Häufig am Ende eines comp.: लवणानुरसं von salzigem Beigeschmack 176, 5. कपायानु 76, 11. तित्कानु 183, 13.

अनुरसै (von 1. अनु + रस) P. 5, 4, 81. Vor. 6, 81.

अनुराग (von रञ्ज् mit अनु) m. *Zuneigung* (Gegens. अयराग) H. 296. प्रपादस्तु शब्दः स्यादनुरागः AK. 1, 1, 5, 11. स्थिरानुराग R. 3, 3, 4. Das subj. im gen. M. 7, 154. R. 5, 19, 26. 66, 3. 6, 97, 3. das obj. im loc.: कण्ट-

कितेन प्रथयति मध्यनुरागं कपोलेन Çāk. 63. न खलु सत्यमेव तापसकन्य-कायामनुरागो मे Çāk. Ch. 41, 13. geht im comp. voran: प्रियानुरागस्य Ragh. 3, 10. कथानुरागः *das Wohlgefallen an Erzählungen* Hir. 27, 16, v. l. Am Ende eines comp. f. आ R. 2, 12, 98 (भार्या: कृतानुरागाः). AK. 3, 4, 76 (अत्यर्थानुरागायां च योषिति).

अनुरागवत् (von अनुराग) adj. *verliebt*, mit dem loc.: स च वृद्धस्तस्या-मतीवानुरागवान् Hir. 28, 9. in einem Liebesverhältniss mit (सह) Jmd stehend: सा — केनापि ब्राह्मणकुत्रेण सहानुरागवती बभूव 15.

अनुरागिता (von अनुरागिन्) f. *Zuneigung* Sāh. D. 38, 2.

अनुरागिन् (von अनुराग) adj. 1) *zugeneigt* (= अनुरक्त) Çabdar. im ÇKDr. वेश्यां चाननुरागिणीम् Sāh. D. 76, 21. — 2) *Zuneigung einflössend*: दर्श राजकन्यां च तामाकृत्यानुरागिणीम् Vid. 260.

अनुरात्रम् (von अनु + रात्र = रात्रि) adv. *nächtlicher Weile*: तस्माद्दृष्टानुरात्रं पत्याविच्छ्रित् आ. Br. 3, 22.

1. अनुराध (von राध् mit अनु) s. अनुराध.

2. अनुराध (von अनुराधा) adj. *unter der Constellation Anurādhā gebo-*ren P. 4, 3, 34. ein bei den Buddh. beliebter Mannsn. Burn. Intr. I, 377, N. 4.

अनुराधपुर (अनुराध + पुर) n. N. pr. einer Stadt Burn. Lot. de la b. l. 773. LIA. I, 202.

अनुराधा (1. अनु + राधा) f. Çānt. 1, 20. P. 4, 3, 34. *das 15te der 28 Mondhäuser*: राधे विशाखे मुकुवानुराधा ज्येष्ठा मुनक्तमरिष्ट मूलम् AV. 19, 7, 3. pl. Taitt. Br. 3, 1, 2, 1. विशाखानुराधा: P. 1, 2, 63, Sch. Colebr. Misc. Ess. II, 339.

अनुरुद्ध 1) part. praet. pass. von रुध् mit अनु. — 2) m. N. pr. ein Vetter Çākjamuni's Burn. Lot. de la b. l. 293.

अनुरुध् (von रुध् mit अनु) oder अनुरुध् adj. *anhängend, nachstrebend*: वर्षायानुरुधम् vs. 30, 9. श्रान्तिपूर्वास्वपरा अनुरुत् RV. 3, 55, 5.

अनुरूप (1. अनु + रूप) 1) adj. f. *der Form entsprechend* Vop. 6, 61. *entsprechend, angemessen; ähnlich*: अनुरूपो वै भर्तेति मनसा वृत्तः Sāy. 2, 10.

ते वै मामनुरूपभिः — अस्तुवन् — वाग्भिः An. 6, 24. mit dem gen.: इष्टयज्ञस्य भवतः — स्त्रीविधो नानुरूपो वै R. 6, 72, 61. काममनुरूपमस्या व-यसो वल्कलम् Çāk. 10, 6. देवानामनुरूपो हि चरत्येते महीतले R. 4, 17, 27. अनुरूपो हि युक्तश्च तं ममाहं च तवापि च Sāy. 3, 12. Brāhman. 2, 18. N. (Bopp) 24, 24. Vet. 19, 15, 20, 2. तव पितरनुरूपस्तं गुणैः Vikr. 139. am Ende eines comp.: सत्त्वानुरूपो सर्वस्य श्रद्धा भवति Bhāg. 17, 3. प्रमा-णानुरूपैः सेचनयैः Çāk. 8, 23. शब्दानुरूपेण पराक्रमेण Pañkat. 20, 3. Megh. 13. Ragh. 1, 33. *fähig, im Stande*, mit dem gen. eines nom. act.: चन्द-नसारस्य केयूरामोक्षणस्य च ॥ वसूनां च विमोक्षस्य मुहूर्दा पूजनस्य च ॥ अ-नुरूपविभौ ब्राह्म R. 2, 23, 39, 40. — 2) m. (mit Ergänzung von प्रगाय, तृच u. s. w.) *die Antistrophe*, welche mit der Strophe (स्तोत्रिय) gleiches Metrum und gleichen Gegenstand der Anrufung hat. सार्धं स्तोत्रियं श-स्त्वा सार्धमनुरूपं शंतिन् Çāt. Br. 13, 3, 2. स्तोत्रियं शंसति । अनुरूपं शंसति At. Br. 3, 24. एकस्तोत्रियेष्वहस्तु यो ऽन्या ऽनतरः सो ऽनुरूपः Āçv. Çr. 7, 2, 6, 2, 3.

अनुरूपतम् (von अनुरूप) adv. *entsprechend, gemäss*, am Ende eines comp.: युगक्रासानुरूपतः M. 1, 85. स्थानकर्मानु 7, 125.

अनुरूपम् (acc. von अनुरूप) dass.: स्थानप्रत्ययानुरूपमेवंतर्किणाः Çāk. 103, 19, v. l.